

VADER EN DOCHTERS

Eenakter

door

CHARLOTTE K HEMELRIJK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VADER EN DOCHTERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CHARLOTTE K HEMELRIJK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2025 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

JACQUES - 92 jaar, vader

FREDERIQUE - 65 jaar, oudste dochter van Jacques

KLAARTJE - 63 jaar, jongste dochter van Jacques

DECOR:

De bedoeling is dat er een verschil is tussen de woonkamer van Frederique (scène 1) en de woonkamer in het ouderlijk huis (scène 2, 3 en 4).

Er kunnen bijvoorbeeld in de woonkamer van Frederique een bank met vrolijk gekleurde kussens en een fauteuil staan. Er mag ook iets aan de wand hangen.

In de woonkamer van het ouderlijk huis staan bijvoorbeeld twee zwarte fauteuils met witte vachtjes of kussens bij een lage, ronde houten tafel met een kleedje erop, een vaas bloemen en wat boeken.

In scène 5 maakt deze woonkamer in het ouderlijk huis een leeggeruimde indruk: Bijvoorbeeld fauteuils zonder vachtjes, bijzettafeltje zonder bloemen en zonder boeken. Er liggen wel rouwkaarten en ordners op tafel en er staat een foto van pa en ma.

SCÈNE 1

(Klaartje is op bezoek bij haar oudere zus, Frederique. Ze zitten samen in de woonkamer. Beiden zijn in de zestig. Getimmer in de verte)

KLAARTJE: Goed je te zien. Al weer zó lang geleden. Je bent een van mijn aller dierbaarste.

FREDERIQUE: Fijn dat je er bent! Ik heb je hulp nodig.

KLAARTJE: Ben vereerd. Wat hoor ik toch?

FREDERIQUE: We renoveren de zolder.

KLAARTJE: Leuk. Wat zit deze bank lekker.

FREDERIQUE: Het gaat over pa en ma.

KLAARTJE: Jullie zijn mijn levensaders. Jij, pa en ma. Zo belangrijk voor me. Wat is er dan?

FREDERIQUE: Hun mateloosheid. Nu moeten we weer twee keer hun 65 jarige huwelijk vieren. Afgelopen weekend in Arnhem was toch wel genoeg, het Openluchtmuseum, de hotel-overnachting. Maar nu moeten we volgende week ook nog eens voor hun huwelijksdiner naar Zwolle.

KLAARTJE: Vorig weekend ging het om het gezin, volgende week is het voor de bredere kring van familie en vrienden, zegt pa. Vind je het vervelend?

FREDERIQUE: Zoveel aandacht vragen. Overdadig. Typisch voor oudere mensen. In het Openluchtmuseum hadden ze ook bijna een rieten stoeltje gekocht. Laag. Precies goed voor ma. Hadden ze altijd al willen hebben. Geloof je het zelf.

KLAARTJE: Kon je daar een stoeltje kopen?

FREDERIQUE: Waar ze het rietvlechten demonstreerden. Ze verkochten er ook manden.

KLAARTJE: Wat leuk.

FREDERIQUE: Helemaal niet leuk. Ze moeten er andere stoelen voor weg doen. Ma's nylons blijven eraan haken. Gelukkig hebben we het kunnen voorkomen.

KLAARTJE: Voorkomen?

FREDERIQUE: Pieter heeft gezegd: pa, dat doen we dus even niet. Daar komt niks van in.

KLAARTJE: Jouw man verbiedt het.

FREDERIQUE: Ja. We rolden ze in hun museumrolstoelen gewoon naar het volgende huisje. Pa kon niks. Zweeg. Zwaar beledigd.

KLAARTJE: Ze hebben er het geld toch voor?

FREDERIQUE: Het is een opwellingsaankoop! Oudere mensen beheersen hun impulsen niet meer. Laatst kochten ze ook zomaar dat dure, bronzen stiertje. Voor in de tuin. Die staat al bomvol. Brons is goud waard. Dat wordt gestolen.

KLAARTJE: Kunnen ze toch binnen zetten?

FREDERIQUE: Al die beeldjes?

KLAARTJE: Nee. Inderdaad.

FREDERIQUE: Ze weten niet meer wat ze nodig hebben. Worden ontoerekeningsvatbaar. Ma allang natuurlijk. Die zit vaak in de dagopvang.

KLAARTJE: Ja ma.

FREDERIQUE: Maar pa nu ook.

KLAARTJE: Pa. Niks gemerkt. Ga jij nog wel eens met ze op stap?

FREDERIQUE: Niet meer. Moet er niet aan denken. Ik schaam me dood voor ze. Onbeleefd, onbehoorlijk, onbeschoft naar het personeel over de koffie, de koekjes, de bediening.

KLAARTJE: Ik probeer elke tweede zondag iets leuks met ze te doen.

FREDERIQUE: Jij liever dan ik.

KLAARTJE: Twee weken geleden naar dat landhuis in de buurt... Een tentoonstelling met mooie beelden van stieren, panters, paarden. Heerlijke koffie op het terras. Reuze gezellig.... Niet toerekeningsvatbaar? Waar denk je aan?

FREDERIQUE: Pa's boekje dat hij net heeft uitgegeven over fraude in de kunsthandel in de middeleeuwen is te gênant om te lezen volgens Pieter.

KLAARTJE: Net uitgegeven? Een heel boekje. Op zijn leeftijd.

FREDERIQUE: Heel dun. Uitgegeven in eigen beheer. Wat wil je.

KLAARTJE: Wat knap. Ik ben niet overtuigd.

FREDERIQUE: Hij wordt steeds ijdel. Hij draagt nu zo'n sjaaltje om zijn hals met allerlei motieven.

KLAARTJE: Een choker. Heel charmant. Hij verhult zijn kalkoenennek ermee, zegt hij.

FREDERIQUE: Ja ijdel! Ik zei: pa, jij zegt dat je niet ijdel bent. Waarom draag je dan die chokers.

KLAARTJE: Jij durft.

FREDERIQUE: Zegt hij ijskoud dat hij niet ijdel is.

KLAARTJE: Ik zie liever die choker.

FREDERIQUE: Jij trekt altijd partij voor pa. Jij tennist nog steeds zoals pa wil. Ik ben tenminste gaan roeien.

KLAARTJE: Durf ik niet. Roeien is een sport voor dommen volgens pa, tennissen is intelligent vindt hij.

FREDERIQUE: Jij bent zo meegaand naar pa.

KLAARTJE: Laatst niet. Toen hij voorlas. Mijn eerste overwinning. Op mijn zestigste!

FREDERIQUE: Vertel.

KLAARTJE: Hij had een nieuwe filosoof ontdekt. Wilde hem per se voorlezen. Bij koffie en ontbijtkoek met boter. Je kent dat wel. Ma sliep al in, snurkte. Ik was de draad volledig kwijt. Dacht alsmaar: twintig tentamens nog. Zijn gras maaien. Hoe red ik het. Toen wist ik. Nu moet het. Ik ben zestig. Nu, nu, nu. Ik stond op Terwijl Hij Nog Voorlas!

FREDERIQUE: Ongekend.

KLAARTJE: Ik zei - echt waar - pa, ik snap niet meer veel van je filosoof. Ma is al in slaap gevallen. Ik moet nog twintig tentamens nakijken, jouw gras maaien. Ik móet aan de slag.

FREDERIQUE: Jij ging tegen hem in. Ongelofelijk! Wat zei pa?

KLAARTJE: Ik was een cultuurbarbaar. Dat ik niet luisterde. Onbeleefd, onbehoorlijk, onbeschoft. Zo'n grote filosoof.

FREDERIQUE: Zie je wel.

KLAARTJE: Moet je nagaan. Hij las al twintig minuten voor. Ik heb het bijgehouden. Ik begon te trillen! Maar ging toch de kamer uit. Komt hij áchter me staan. Bij die tentamens. Ik was bang dat hij me zou slaan.

Daarna ging ik grasmaaien. Staat hij te kijken in de tuin. Ik trilde. Toen ik klaar was, was het gewoon gezellig. Ma had niks gemerkt. Pa zei er niks over.

FREDERIQUE: Pa heeft ze niet meer allemaal. Iemand moet zijn financiën gaan doen.

KLAARTJE: Gaat toch prima zo.

FREDERIQUE: Nee. Pa vertrouwt internetbankieren niet. Hij belt de bank en laat hen overschrijven.

KLAARTJE: Dat begrijp ik wel op zijn leeftijd. Reuze slim.

FREDERIQUE: Riskant.

KLAARTJE: Hoezo?

FREDERIQUE: Ze kunnen frauderen.

KLAARTJE: Hij controleert zijn papieren afschriften toch.

FREDERIQUE: Op een gegeven moment niet meer. Snap dat dan.

KLAARTJE: Zo ver is het nog lang niet.

FREDERIQUE: Ik zie het bij ouders van vrienden. Ze gaan opeens grote hopen geld overmaken naar goede doelen. Die benaderen ouderen. Bedriegers.

KLAARTJE: Pa is glashelder. Die gaat dat niet doen.

FREDERIQUE: Luister. Als hij naar een zorginstelling moet, een hartinfarct krijgt, overlijdt, dan moet je direct kunnen handelen: zijn betalingen doorzetten, de begrafenis regelen, zijn huis verkopen. Dus moet je bij zijn bankrekening kunnen en ook nog een notariële volmacht hebben.

KLAARTJE: Misschien kan jij dat regelen.

FREDERIQUE: Ik heb het pa steeds aangeboden. Pa weigert. Verdomt het.

KLAARTJE: Laat dan maar. Gaat toch goed zo.

FREDERIQUE: Denk toch na. Een longontsteking. Die heeft pa vaak. Dan kan hij toch geen geld meer overschrijven.

KLAARTJE: Gek dat pa het niet wil.

FREDERIQUE: Kan jij het niet eens bij hem proberen?

KLAARTJE: Als hij het niet wil, wil hij het niet. Ik?

FREDERIQUE: Misschien verzet hij zich niet tegen jou. Ze zijn een beetje afhankelijk van je met je geregel van de thuiszorg, poetsvrouw, alarmsysteem. Weet ik veel. Hij is lovend over jou. Mij noemt hij een dievegge.

KLAARTJE: Nou zeg.

FREDERIQUE: Hij toont geen respect naar mij. Hij heeft jou altijd voorgetrokken.

KLAARTJE: Oké dan. Zeg je me precies wat ik moet doen. Want met dit soort dingen heb ik weinig.

FREDERIQUE: Bel de lokale bank. Vraag hoe pa ons kan machtigen. Vertel pa dat als hij ziek wordt, longontsteking, gebroken heup, we beiden bij zijn financiën moeten kunnen en samen een notariële volmacht moeten hebben. Beloof me dat je me op de hoogte houdt. Beloof het me.

KLAARTJE: Beloofd.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto